

ՕՐԱԿԻԲ ԶՄԵՒՆԵԼԱՅ

ՔԱՂՋՔԱԿԱՆ ԲԱՆԱՒՐԵԱԿԱՆ ԵՒ ԱՌԵԿՐԵԱԿԱՆ

ՔԱՂԱՔԱԿԱՆ

Անհաւատալի դեղոք մի կերպի Ալետանի պատերազմն եղած է ըստ շատ բարեկարգ առաջարկ կատարելու համար։ Վաքմաչոնի հրամանատարութեան ներքեւ գտնուած զօրաբանակը՝ որուն թիւը 125 հազար հոգիի կը հասնէր, Բարուսիացի բազմաթիւ զօրաբանակաց չկընալով դէմ դնել, (ըստորում կը հաստատեն թէ 250 հազար հոգիե բազմացից են), Վաքմաչոնի զօրաբանակը կը սեմք, խիստ ձախորդ Ճակատամարտէ մը ետեւ պարտաւորեցաւ անձնատուր ըլլաւ, դրեւ թէ հարիւր հազար հոգիով, որոնք իրեւ կերպ Գերմանիոյ ներքին կողմնը յուղարկուեցան։

Փարիզի լրացիքները այս աղետալի ձախորդութիւնները զաղղիացի ջօրապետաց տղիտութեանը և անյատ ջողակութեանը կուտան, քաջալելիքը զգաղովուրդը որ հայրենասիրաբար պատրաստուի զմայրաքաղաքը պաշտպանելու, որուն զեմ կը քալէ Բրուսիոյ թագաւորը հանգերձ 600 հազարի չափ զօրօք։

Կաբուլ-պահին զերի բանուել լէ համես ու համարակա-
յի ետութիւնը Գաղղղիսյ մէ չ հրատարակուել լէ համես,
առ ժամանակի այ կոստավարութիւնը թէովէտե փափաքե-
ցան հաշտութիւն ընկել Խրուսիոյ ջետ, սակայն ամե-
մենսին չուղեր որ թշնամուն ձեռքը գաղղիկան եր-
կիր մը մնոյ: Չեղոք տէրութիւնները և մանաւանդ
Ընդդիտն և խուսիսն զինադադարում մի առաջարկե-
ցին Քրուսիոյ թագաւորին, որպէս զի հաշտութեան
վրայօք բանախօսութիւններ ըլլան. սակայն նորին վե-
հափառութիւնը՝ Գաղղղիսյ առ ժամանակի այ կառավա-
րութեան առաջարկած ողայիմանները տեսնելով, չուղեց
ընդունիլ զյիշեալ զինադադարումը:

Կնչղես կը տեսնուի , պատերազմական իրաց կա-
ցութիւնը տականին շատ ծանր է : Տրուսիացւոց յաղ-
թական զօրաբանակները ու բէն Փարիզի հզօր պատ-
նեջներուն ներքեւ հասած և պաշարած են զայս մեծ
ու սրանցի լի մայրաքաղաքը . որուն մէջ դտնուող 300
հաղարի չափ զօրքը՝ ինչպէս նաև բոլոր ժողովուրդը
վերջին ձգամբ մինչև ցմահ պիտի պատերազմն , թրշ-
նամին անկեց վանելու և անոր յանդդնութիւնը չա-
րաշար պատժելու համար : Առդեօք պիտի յաջողին .
—թէպէտե մինչև ցայսօր զաղղիացիք՝ զժբաղդարար,
յաջողութեան երես չտեսան , սակայն ըստ հասարա-
կաց կարծեաց , շատ հաւանական է որ վերջապէս
բազդը նախատաւոր ըլլաց զաղղիական զօրաց ոյս յուշ
սահատական մաքառման մէջ . մանաւանդ որ Փարիզի
ահապին պատուարները մեծապէս պիտի օդ նեն դաշ-
ղիացւոց յաջողութեանը :

Հասարակակետական կառավարութիւնը մինչդեռ
մէկ կողմէն վերջին զգամբ պատերազմն լու կը պատրաս-
տուի , միւս կողմէն մծ խոհեմութիւնն քանիցն լովլ
կաշխատի խաղաղութեան պարբանները կարելի եղաւ-
ծին չափ մեծեցնել և հաշտութիւն ընել յաղթա-
կան թշնամույն հետ , որուն պահանջմունքը առ այժմ
խիստ ծանր են . սակայն կը յուսացուի թէ չզոք
մեծ տէրութեանց մարդասիրական միջնորդութեամբը
ամեն դժուարութիւնները կը դիւրանան : Մօսիւ թիէր
առժամանակինյ կառավարութեան կողմանէ արտօքոյ
կարդի դեսպանական պաշտօնիւ յուղարկեցաւ 'ի ըն-
տոն , 'ի Բէդէրզպուրէ և 'ի Վէննա , այս տէրու-
թեանց միջնորդութիւնը խնդրելու համար 'ի նպաստ
հաշտութեան : Յիշեալ համբաւաւոր քաղաքադէտը՝
որ բազում սիրով ընդունուեցաւ Անդղիոյ կառավա-
րութենէն , ինչպէս նաև Ըստրիոյ և Մուսիւց կառա-
վարութիւննիրէն , արդէն վերադաշտելու համար

բակապետութեան արտաքին դսքոց պաշտօնեաց մօսիւ
Ժիւլ Վայլը որոշած է անձամբ երթաւ ՚ի գերմա-
նական զօրաբանակը և այս տեղ երես առ երես բա-
նականութիւ մօսիւ տը Ոիկլամարք կոմինին հետ : Ստոյպ
է որ սակաւեն պաշտօնական կերպիւ որոշուած չեն
բանականութեանց հիմունքը, սակայն տարակոյս չկայ
թէ առաջին քայլը՝ որ ամենէն դժուարն է, արդէն
տուուած է գետը՝ ՚ի հաշտութիւն :

Գաղղիոյ դործոց այս ցաւալի վիճակին մէջ, իտաւ, լիոյ կառավարութիւնը բարեպատե՛չ արիթ զտաւ հոռ. մէ ական խնդիրը ըստ արժանաւոյն լուծելու և կարգա. գրելու որուն 'ի վաղոց անտի գէմ գրած էր 'Աշ. բոլէսնեան իշխանութիւնը իւր մտանաւ որօդտիցը հա. մար: Վ. իքթօր - Խմմանուէլթաղաւորը հրաման տուաւ իւր զօրացը որ գէպ 'ի Հոռոմ քալին, ուր առանց ընդդիմութիւն մտան 'ի մեծ ուրախութիւն բոլոր հը պատակաց Ա. Պատին: 'Երբին Որբազնութիւնը՝ որուն համար կըսուէր թէ'ի Մալթա պիսաի ապաստանուի, վերջին լրոց նայելով մնացեր է իւր մայրաքաղաքին մէջ. բայց ոչ իբրև թաղաւոր, այլ իբրև քահանա- յապետ և հոգեոր հովիւ իւր ժողովրդեան: Արհաս- տատեն թէ հոռմեակաւան մեծ տէրութիւնները իմա- ցուցեր են Խտալիոյ թաղաւորին թէ պմնեսին առար- կութիւն մի չունին ընելու հասմէական խնդրոյն այս օրինակ լուծմանը նկատմամբ, այլ միայն կըփոփաքին որ Ա. Պատին հոգեոր իշխանութիւնը անմիաս և ա- զատ մնայ: Եւ որովհեսկ Խտալսկան կառավարու. թիւնն ևս պատրաստ է յարգելու, ինչպէս 'ի սկզբանէ անտի կը յարգեր, Հոռոմի քահանայապետին հոգեոր իշխանութիւնը, ըսելէ որ այս խնդիրը կատարելապէս լուծուած կըհամարուի:

Ա երը հրատարակուած մեր քաղաքական յօդուածոյն մ.ջ ըստինք թէ հաշուաթիւն ընելու համար Բրուսիաց ոց պահանջմունքը խիստ ծանր են : Այս պահանջմունքը հետեւ ալ կերպիւ կը բացատրէ կայչի ժեներալ ու Առաջան ու Նոր լրագիրը՝ «Հաշուաթիւն պայմանները» վերնազրով յօդուածոյ մը մ.ջ :

«Ճամանակը հասած է մեք մղել հարցնելու թե զի՞ն ըմանափառ ի՞նչ պարբանաւ հաւանութիւնն ախտի տա,

Հայութեա բարձր պաշտոնաւոր պարագանեան համար առաջ հաշտութիւն ընելու : Անտարակոյս պէտք չէ որ աշխարհական թեան ողին տեսնուի մեր պահանջմանցը վերայ , սակայն արժան չէ նաև անտեղի .վեհանձնութիւն մի ՚ի դորձ գրուի : Մեզի համար ամենէն աւելի նկատողութեան առնելու բանը պէտք է ըլլայ Դերմանիոյ ասպահովութիւնը և երաշխաւորութիւններ ընդում դէմ դադղնական այս յարձակմանց վերաբարձին , ուրանք ։ աւի Զորեքտասաներորդէն ՚ի վեր անդադար կըկրկնուին : Դերմանական աղջին ըրած անթիւ զու

Հսղութիւններն անօպուտ պիտի ըլլա՞ն, և թէ քիչ մը մը շահութիւնը գԴիաղղիան զօրացուցանելով գԴիւերմանիան։ Ասրուլէոնեան հարստութեան (տիհասովի) փոփոխութիւնը և սպատերագլական ծախուց վՃարումը բաւական չեն, վասն զի ո՞ր և է նոր պիտութիւն մի պիտի փափաքի հաստատուիլ իւր զահին վերայ 1870ին վլրէժը առնելով, և սպատերագլական տուրք մի շուառվ պիտի մասցուի։ Գաղղիացիները կատեն զմեզ գէնիկիլ բէցի պատերազմին համար յորում չյազիթուեցան։ ուրբեմն ի՞նչ աստիճան միծ ըլլայ պիտի իրենց ուսակալը թիւնը ներկայ տարւոյս մեր երկելի յաղթութեանց համար, թէև վեհունանաբար վարութլով՝ սահմանալիս կադապութիւնը հապահ ու ապահութիւնը հապահանդեմը յօսուտ մեռ։

«Յամին 1815 խնայեցին զԳաղղիան . ասոր արդիւնքն ի՞նչ եղաւ . — այժմեան պատերազմը . զոր պիտի չկրնար ընել Գաղղիան , եթէ այն ժամանակը հոգ տարած ըլլային եւրոպական խաղաղութեանը վեռայ : Ո՞ւ որ Եւրոպայի մէջ կը փափաքի զինւորական հարիաց թեթեւութիւն մի , աեղջական հաշտութիւն մի , աէտու է մաստորի միու չետո առնելու

Համար 1870ին յարձակման վերաբարձը : Ամենէն յառաջ հարկ է պաշտպանել հարաւային գերմանիան ևնդգեմ յարձակման զօրաբանակի մը յարաբեռու, թե ամբ տկար և 1815ին դաշնադրութիւնը ուղղել կատարելազործելով զայն :

« Այս պահանջմանց ամենէն փոքրադոյնը պիտի ըլլայ Աէցի և Աթրազպուրկի գիրքը միաւորել Վերմանիոյ Երկրին Հետ վասն զի բաւական չէ այս քաղաքաց պարեսպները քանդելը և ինքզինքնիս կը խաբեմք իթէ կը կարծ եմք թէ թշնամին Երախտագէտ պիտի ըլլայ մեզ Երբոր վեհանձնութեամբ վարուիմք անոր Հետ այս պարագայիս մէջ ։ Վերջապէս յիշեալ քաղաքները գերմանական Երկիրներ են, որոց բնակիչները պիտի չյապաղին մտքերնին բերելու իրենց գերմանական ծագումը ։ Աթրազպուրկը և Մէցը պէտք է որ դարձեալ մեր դիսաւոր մարտկոցներն ըլլան, և յայնժամ խաղաղութիւնը պիտի ապահովվուի :

ԱՀԳԱՅԻՆ

Քաղաքիս Ենթարկված անուն դադլիարէն լրագրէն
քաղելով և թարգմանելով ուրախ սրտիւ կըհրատա-
րակեմք հետեւեալ երկու նամակները, որոնք ազգա-
յին դիսաւոր պաշտօնատարի մը արդարաւոէր բնաւո-
րութեան և խոչեմութեան վկայութիւնները կըպարւ-
նակեն: Եւ որովհետեւ այս արժանաւոր զովեստները
ըստ մեծի մասին օտարազդի վաճառականներէն և փաս-
տաբաններէն տրուած են Իզմիրի առևտուրական ատ-
եանին նախադաս մեծաշուք Մշկրտիչ Ռզաթօն էֆէն-
տիին, այս զովեստները կըսեմք մեծ արժեք ունին
և պարձանք կըհամարուին բոլոր հայոց ազգին:

Առ միջապատիւ Սկըռտիչ Աղաթօն է Թէնորի ;
նախազահ Տիվանը Թիմարէթին ,

ԵՐԵՎԱՆԻ ԳՐԱԴԱՐԱՆ

Մեր ստորագրեալ վաճառականքս Զմիւռնիոյ , մեր յոյժ անհիշչ երախտապիտութիւնը կը մատուցանեմք ձեզ վասն արագութեանն և արդարութեանն , որով ՚ի զործ կը լրաւի ձեր նախազահատթեան ներքեւ եղած Տիւ վայնը Թիմարէթին տեսչութիւնը :

Հասորակաց կարծեաց տրնարդանդն եղած կըլլամք
ձեր առջեւ, ա դպուցանելով թէ քանի մը ամսոյ կարճ
միշտին մէջ կարող եղացր ձեր խոհեմ և խեցացի վար-
չութեամբը և գործառնաց օգնութեամբ երկու մնացուն
դատաւորաց՝ տարրուաց իշխան Խրիսթաբէին և Քանա-
թարձըզատ Մէհմեմետ էֆենիքին, նմանապէն բարեւ-
նախանձ գործակցութեամբ՝ ինպատունիրէն կարգեալ
դատաւորաց, կարող եղացք նոր օգտակար զօրութիւն
մի՛ տալ արդարաթեան բաշխմանը, յարմատոց խէլքը-
զիկնամիերը և ստանալ հասորակաց վատահութիւնը :

Ծնորհակալ եօք կայսերական կառավարութեանը որ
այս բարիքը չուորհց մեզ յուղարկելով այնպիսի անձ մի՞
որ ըստ ամենոցն մասսանց արքանիէ մեր սիրայն և մեր
յարգանացը . ուստի ազաշեմք զծեղ Ընդունիլ մարդա-
սիրաբար մեր այս դգացմանց յայտարարութիւնը և շա-
ռունակիլ անդադար զծեր ջանքը՝ ի ձեռու բերելու համար
բառաջադրեալ նաևտան ձեռ :

Պատիւ անձանց համարինք լինել,
Իշխան Մեծապատիւ նախագահ
3 Սեպտեմբեր Զեր անձնանուել ծառայք .
Ն. թ. 1870. (Տե՛սուեին Խղմիթի ամեն աղջի)

Վաճառականաց ստորագրութիւնքն)։
Մեծապատիւ նախագահն,
Մեր ստորագրմալքս քաջ ճանաչելով զպարտաւո-
ութիւնները՝ զորս կրդնէ մեր վրայ փաստաբանի պաշ-
տոնը, նմանապէս ճանաչելով զտարտաւորութիւնները
ստորակաց բարեսյն, որ հարգաւորապէս կախումն ունի
որդպարութեան բարեսք մատակարարութենէն, պատիւ
Համարխիմ մեզ մեր յարգանաց և մեր երախտագիւ-

պացուցանել՝ի պահանջել հարկին , բայց ով զիսէ
թէ տակաւին ո՞րչափ այս օրինակի ազգասիրական քա-
րութիւններ ըրած են և կընեն . քանզի այժմեան
լուսաւորեալ և աղատ ժամանակիս մէջ ուրիշ միջոց-
ներով անկարելի է որ Հակոբեան եղբարք քարոյա-
կան և նիւթական դերազոյն զօրութիւն մի ունենան,
զոր իւր հակառակորդներն կընծայեն անոնց, և որուն
Վրայօք Ըրբ-ըստոյ Օղոստոսի 15 թուղյն մէջ երկա-
րօրէն դրուած և բացատրուած է : Յիշեալ քարե-
զործութիւններն յառաջ քերելով՝ նպատակնիս մե-
ծա . Հակոբեան եղբարք զովութիւնը ընել չէ ա-
մենեին , որոց բնական և սովորական են այսպիսի
քարերաբութիւններն , այլ միայն ապացուցանելու
համար թէ յիշեալ Հաւելուածոյն մէջ զրուածներն
ինչ ասաիման շարանախանձ ցած ուրոյ արդասիք են :

Այս լի է մեղ հաւատալ թէ ապերախտութիւնը
չեռի է ամենա . տէր Խսայի Պատրիարքէն . հետեւ
աբար յուսամք թէ իւր միտքէն չեն ելած նիւթա-
կան և քարոյական ծառայութիւններն զօրս Հակոբ-
եան մեծա . եղբարք ըրած են իրեն թէ Արասիլիայի
մէջ երրոր Կորին Արբաղնութիւնը Ընդդիայէն կը-
դառնար և քիչ մը հիւանդ էր , և թէ յիշեալ պատոս
գտնուած ժամանակիլ :

Այնիւ Յաւելուածը կըսէ թէ՝ “Յակոբեան Խաղաց ւորն այնպիսի մէկն է որ անմիտները իւր չորս կողմքը ցանդ պատած կըյօխորոտայ՝ ինչպես հեծեալն իւր ձիռն մարակելով կըհրամայէ”։ Դարձեալ քիչ մը վարը կըսէ թէ՝ “Խստուածատուր վարդապետը Խըրկուեցաւ յաշիպառու, որ կընայ զոցել Յակոբեաններուն անսանձ բերանը։ որոց փորձն առնուած էր երբ Եօթն ամսոյ չափ Խսայի Պատրիարքն յլցարագուստ և յԱշէքսանդրիս կըմար ։ Եթոսոյն կալուածներն այս յափշտակիշներուն բերնէն դուրս կորպելու”։

Արդ կրպատառիսանեմք . եթէ չչակորեան մեծա .
եղբարք անսանձ են , ուրեմն Խսայի Այատրիաբը և
Վսուածատուր վարդա . սանձաւոր եղած կը լլան :

Եսայի Պատրիարքը եօթը ամսոյ չափ յլշցիպտոս
մալէ ետե, իւր անիրաւ նպասակը չկրցաւ յառաջ
տանիլ և ձեռնունայն ետ գարձաւ ։ ե. որովհետեւ
Քակորեանք անմիտներու վրայ հեծնելով իբրև զձի
կըմարակեն եղեք, ՈՒՏԱՒ Յաւելուածոյն այս անտի-
տան խօսքէն՝ 'ի նախատինս Պատրիարքին, ինչ չե-
տեռութիւն ելլիւ ողջամիտ հասարակութեան կըթո.
դումք որ մտածեն :

Բայց մենք շատ լւա դիտեմք, որ կալուածական խնդիրը՝ վսեմք։ «Եւսովար փաշային ազգասիրական արդար գատաստանաւն որոշուելէ ետե, Հզեքսան-գրիոյ մէջ զանուած կալուածները Երբուսաղէմի վա-նուց ԱՄիաբանութեան յանձնելու համար, Յակոբ-եան մնագւոր աղան շատ անդամ բանիւ բերանայ հրաւիրելէ եակ, զերջէն քանի մը նամակներով ի-մաց տուած է թէ՛ զերա. Աիմէօն եպիսկոպոսին և թէ՛ Աստուածատուր վարդապետին, որ զան և օր յառաջ իրենց ստացուածոցը տիրանան։ Առդ ի՞նչ է պատճառը որ մինչեւ յայսօր անհոգ մեալէ եակ, այժմ վայրահչանելով կըրամցանեն զմնագւոր աղան թէ՛ Երբուսաղէմայ կալուածներն չուզեց յանձնել ԱՄիաբանութեան եայլն և այլն :

Արտասաղէմայ Աւելար՝ Ձագւոր աղային գևմ անի-
րաւ հակառակութիւն մի ունենալը խիստ անարժան
և զարցելի էր բայի կը յայտնէ . քանզի մինչդեռ յիշ-
եալ աղան վանցի Գալիստեան կտակին սոսօնառ:

թեանը մէջ ամեն ին յարաբէրութիւն և միջամտութիւն մի չաւնի, (ըստորում տիկին Կալվանին փոխանորդը Յակոբեան կարսակա աղան է և ոչ թէ մագւոր աղան), Այսով յաւելուածով Խրուսաղէմայ միարանութիւնը կըսէ թէ աՅահորեան մագւորը ձեզի խարեց որ վանը Կարսակա տիկն հրիտակին համար լուս կենայք և ձեզի մեծ մեծ վարժարաններ և դիշերօթիկ վարժոցներ պիտի բանար և այլն'»:

— Ասոնք անհիմ և ծաղքելի խօսքեր են. քանզի
ոչ մենք և ոչ այսչափ կղերականներ՝ որք լիցզիտուս
դացին և վերադարձան, երբեք այսպիսի խօսք չեն
լսած Յակոբեան Կարապեա աղային բերնեն և ոչ
կրնար լուսիլ. ինչու որ Վանցիին կտակը մինչեւ
այս օրս ամենայն Ճշգիւ ՚ի զործ կրդրուի համեմատ
անոր մէ չ նշանակուած առաջնանցըր. Այսուց է թէ
միժա. Քապոր աղասն վափարեցաւ բարձրապատիւ
Խըսիկին խօսք տուած զիշերօթիկ դպրոցը ՚ի Բամիէ
շիշն հաստատել. բայց այս մօծացուք անձին վրայ

անխիղջ մարդիկներէ չետղչետէ գիզուած զրպար-
տութիւնները պաղեցուցին զնա իւր ազգասիրական
դործոց մէջ. և վիրջառուք ազդային փոխ հողաբարո-
ձութեան պաշտօնէն ևս հրաժարեցաւ անցեալտարի,
յանձնելով զհաշիւներն ազցին՝ հանդերձ տարեկան
140,000 դուրս եկամուտով. մինչդեռ փոխ հողա-
բարձութեան պաշտօնը իւր վիրայ առած ժամանակը
ազդային եկամուտը հազիւ թէ 20,000 դուրս չի կը-
հասնէր. ջաւօք սրտի կըյաւելումք ըսելու թէ՝
մինչեւ յյուղաբկումն ներկայ զրութեանս, թոշակա-
ւորները գեռ չեն ընդունած յուլիս ամսականնին.
Այս է ահա ազդասէր անձանց սիրաք վշտացնելու
օգուածը. Այսպիսի օգուած մի՛ զոր ընթերցօղը պէտք
է ձախորդութիւն կարգայ, օր մըն աշ անտարակոյս
՚ի խասդիւղն կ. Պօլսոյ պիտի պատահի, եթէ ե-
զիպտական ազդային դործոց նկատմամբ կ. Պօլսոյ
Պատարիաբարանի կամակոր և անիրաւ ընթացքը
շարունակուի ընդդէմ արդարութեան և ընդդէմ

ազգային սահմանադրական սկզբանց ՚ի վեշտ սրտի
ազգային բարերար վսեմա . ՚Առաջար փաշային ,
Ուժուի անպատճառ զըշին ինչ աստիճան զրաբրտիչ
ըլլալը ապացուցանելու համար կըսեմք թէ՝ մինչդեռ
նոյն խսկ Աստուածատուր վարդապետը իւր ծանուցա-
յրովը կըյայանէ թէ Ալեքսանեան Փարիզ տիկնոջ
երկրորդ կտակին մէջ նշանակուած ադամանդներն
Խուսուփեան ՚Կորոր աղային պահպանութելը յանձ-
նուեցան , յիշեալ ամսադրին յաւելլուածը՝ կամ լաւ
և է ըսել Խրուսաղէմայ միաբանութեան մէկ մասը
անպատճառ գիմօք դարձեալ կըսէ թէ՝ ՚Յակոբեան
թագւորն այն անձն է որ ազգային երեսփոխանու-
թիւնն իսպառ ձգած միջոցին ։ Երբ բաւական դրամի
հրիտակ մը կուզայ մէջ տեղը , սորեն անամօթաբար
իրքե երեսփոխան սերիայանալով կըսկսի ադաման-
գելէնները և զոհարեղէնները իւր տունը վերցնել :

Երուսաղէմայ աէր Խսայի Պատրիարքը՝ երբ Յակոբեան մեծա . իմադւոր աղային տունը՝ ի մեծածախ սեղան փառաւորապէս նստած՝ կուտէր կըլսմէր, զնա ամենայն ջերմեանդութեամբ կօրչնէր և անոր կենա գանութեանը դինի կառաջարկէր, աչօք բացօք տեսաւ թէ յիշեալ լուզան գողնալու ամենեին պէտք չունի և թէ ոչ ամբարտաւանէ և ոչ աղահ. ապա թէ ոչ սուսած պիտի ըլլար Ա-օդի Յունիս ամսադրին մէջ թէ՝ ոոր ամբարտաւաննէ աչօք և աղահ սրտիւ ընդ նմա և հաց ոչ ուտէի”:

Բայց վերջապէս եթէ Երուսաղէմնոյ միաբանութիւնը իւր ըրած ամբաստանութեանց հիմնաւոր ըլլալը զիտէ և զմեծա . Յակորեան եղաբքը դողկ աւազակ կը հանաչէ , թնդ շնորհ ընէ իւր կողմէն փախանորդ մի յուղարկելու յէշիպառու . որպէսզի իւր ըսածները հասաւատէ . և 'ի գիտուածի որ թնագործ աղային մէկ փարա կողութիւնը կը գանէ , մէնք երաշխանոր ըլլամբ իրեն՝ մէկին տեղ տասնմէկ հասուցանել տալ վսեմա . 'Կուպար փաշայէն . որ իւր բոլոր հարստութիւնը տարիներով անոր ձեռքը յանձնածէ . Բայց եթէ զոյս շիրնար ընել , և թագւոր աղային վեհանձնաբար պահած լրութիւնը՝ իրեն յազթութիւն կը համարի , մեծապէս կը սխալի . քանզի անոր ուսութեան նշանակութիւնը մեծահոգի և ազնուական ունչինք միայն կրնան կիտնալ . որոցմէ ամենագժաղակ-

Ա. մկ Յաւելուածը՝ անշուշտ լրայի Պատրիարքին
մայլտուութեամբը, խայտառահութիւնը կամ լաւ ևս
ըստ սրբիայութիւնը ձեռք առնելով անամօթա-
ւար լիբր, անկրես, խարեցայ, դող ևայլն կանուա-
է զմեծապատիւ մնագոր ազան. որ ամենայն իրա-
ամբ կրնայ պատասխանել թէ՝ դողը և խարեցան
իշեալ Պատրիարքն է. ինչու որ Կ. Պօլոսյ ազդային
նոհանուր ժողովայն մէջ ըստ լահմանագրութեան,
ըապարակաւ երգում ըրաւ լրուսաղէմայ աղդային
անուց եկամտից և ծախուց հաշիւները տալ և ը-
ստաւ ։ Դարձեալ ծագոր ազան կրնայ լրայի Պատ-
րիարքին խարեցայութիւնը ապացուցանել Քոիստոսի
երեղմանին քարին կտորին խնդրով զոր ՚ի Կ.
Խիլս երեւլի բարեպաշտ ազգայոյ մի յուղարկած
ո վկայական գրով մի և ինչպէս հասարակութիւնը
ոյիշէ, այս ձախորդ խնդրոյն համար այն ժամա-
կ պարտաւորեցաւ ներողութեան նամակ մի դրել
երա. Եար Վէյ աէր խորէն եպիսկոպոսին: Յիշ-
ալ քարին կտորը՝ եթէ լրայի Պատրիարքը ստո-

գիւ սուրբ Գերեղմանին քարեն կտրած և յուղարկած է, ըսելէ որ ընդհանուր քրիստոնէից իրաւունքը յափշտակած է գրամ շահլու նպատակաւ։ Իսկ եթէ ոչ, ուրիմն խարդախութիւն բանեցուցած է՝ հասարակ քարի մը կտորը սրբացնելով և առաքելական սուրբ վկայական տալով թէ Քրիստոսի գերեղմանին քարին կտորն է այն։

Եթէ՝ Երուսաղէմի միաբանութեան զրուցածին պէս
Յակորեան մեծա. եղբարք բարոյական և նիւթական
գերազանց զօրութիւն մի ունին Եղիպտոսի մէջ, ե-
թէ ուցա շարժմամբ ամենայն ինչ կը շարժի, նո-
ցա գրդմամբ ամեն խնդիր կը յուզաւի, նոցա միակ
կամքով Առաջնորդ կուզուի կամ չուզաւիր ո, մենք
ևս եթէ Յակորեանց տեղը ըլլայինք, Երուսաղէ-
մայ միաբանութեան ոտքը, յետ այսորիկ, Եղիպ-
տոսի հողին վրայ կոխել չեինք տար. և այս մեր ը-
սածին կարծեմք թէ ամեն ողջամփա անձինք համա-
միտ պիտի ըլլան. վասն զի ուրիշ կերպիւ ազգային
խաղաղութեանը պիտի չկրնայ վերահաստատուել յիշ-
եալ երկրին մէջ:

Հեռուէն թշնամանելը քաջութիւն չէ. եթէ Երուսաղէմայ միաբանութեան ձակատը բաց է, եթէ ամենափաքը իրաւունք ունի, ինչու զելվարանի, ինչու չքրամայէր յլդջիտոսս՝ ըստ օրինի դատ վարելու ընդդէմ մեծապատի Յակոբեան եղաւաց, փոխանակ վայրահաշութիւններ հրատարակելու Այօնի մէջ ՚ի նախատինս աղջային գլխաւոր վանքի մը, որուն տէրը Եսայի պատրիարքը չէ. բայց և այնպէս իրքերացակ տէր և իշխան վարուելով և առանց միաբանութեան խորհուրդ հարցնելու ինելքին փշածը ընելով տոկոսաւոր ծանր պարտուց ներքեւ ընկճած է սուրբ Յակոբայ վանքը ՚ի վկաս ընդհանուր աղջ ին:

Ա . Պօլսոյ ազգային լրադիրներէն մէ կը կաշխատէր
միշտ հաւտացնելու իւր ընթերցողաց թէ՝ զերա . Այնու-
րով եպիսկոպոսը՝ մայն մէ կ քանի անձանց կամօքը Ե-
պիկապոսի Առաջնորդ ընտրուած է . իսկ մեք ասոր
հակառակը պնդելով շատ անդամ ըսած եմք թէ
Այրին Արբազնութեան ընտրութիւնը ազդովին և դադու-
նի քուէարկութեամբ եղած է ըստ Աաշմանադրու-
թեան : Եւ թէպէտ այսօրուան օրս շահասէր անձինք
ու մանք չենք ուզեր զնա կըսեն , սակայն ասոնք ևս
յառաջադոյն յատուկ ինդրազիրերով ուզած են զԱյո-
րին Արբազնութիւնը :

Մեր ըսածը հաստատելու համար՝ արժան կը հա-
յարինք հրատարակել և ողջամիտ հասարակութեան
առջև գնել զնամակը՝ զր Գահէրեէի ազգային ընդ-
հանուր ժողովը դրած է առ. Ա. Պօլսոյ ազգային
Արշութիւնն : Թէպէտե այս նամակին հրատարա-
տութիւնը շատոնցմէ 'ի վեր խնդրուած էր 'ի մէնջ,
այց մեք՝ քանի մը պատճառաւ , խոհեմութիւն հա-
րած էնիք զանց ընել և 'ի գործ չէնել այս խըն-
իրը : Այսկայն այս զրութենէն ետքը զրուած նամակի
ը հրատարակութիւնը Մանուկին մէջ տեսած ըլ-
լալովիսիս , մեք ևս հարի համարեցինք մեր ձեռքը ու-
եցած առաջին նամակին օրինակը 'ի լոյս լնծայել .
րուն վերայ Ա. Պօլսոյ ազգային մեծարքոյ Ա. արշու-
թեան ծանր ուշադրութիւնը կը հրաւիրեմք :

Վ. Հաւասիկ այս նամակը :
Պահիքէ , 19—31 Յուլիս 1870 :
Ամենապատիւ սրբազնն Հայրիկ ,
Վիճակիս առաջնորդ գերա . Մեսրոպ սրբազնին
մայս 8 թուով գրած նամակնիդ կարուաց Վարչու-
թիւնս և վարժմայու թէ ինչպէս Ձեր Գերապատուու-
թիւնը իրը կրօնի դատաւոր և Պատրիարք չորս միջինն
ամենաստանի Հայոց , առանց ասկէ առաջ զրածնուղ
տառախմանին ապասելու՝ կրփութայ ժամանակէն առաջ
տառունք ունենալ և սոյն վիճակիս աղքային Վարչու-
թեան կողմէ դատի ներքեւ եղած Երուսաղէմայ միարան

